

Rotterdam ‘kiest voor makers’?

Zorg voor voldoende financiële en productionele middelen die daadwerkelijk bij de kunstenaars terechtkomen. Nu dreigt een onherstelbare afbraak van de culturele basis in onze stad

Het budget voor kunst & cultuur blijft hetzelfde. We verwachten dat dit ten koste gaat van de makers in deze stad, want:

1. De kosten voor energie en stenen gaan omhoog. Deze kostenstijging raakt vooral de gevestigde culturele instellingen met een gebouw. Dit heeft tot gevolg dat **een lager percentage van hun budget naar programma's en makers gaat.**
Uitkomst: minder mogelijkheden en inkomen voor makers.
2. Fair Pay is verplicht en de salariskosten gaan omhoog. Dat is goed, maar dan is er **minder budget beschikbaar voor programmering en activiteiten:**
Ook dit leidt tot minder inkomen voor makers.
3. Daarnaast wordt de prestatiedruk voor de cultuursector omlaag gebracht door vanuit de financiers minder resultaten te eisen. In de kerngedachte, ook goed!
Maar, minder prestaties betekent minder producties en programma's en minder werk voor kunstenaars. Conclusie: opnieuw minder inkomen voor makers.

Onze aanbeveling: *follow the money!*

Zorg ervoor dat de motor van de kunsten - de maker - kan blijven draaien.
Dat doe je bijvoorbeeld zo:

1. Laat alle instellingen aantonen welk percentage van de begroting naar de makers gaat (in verhouding tot andere posten) en ontwikkel richtlijnen per soort instelling.
2. Laat de hoogte van het aandeel in de begroting dat naar kunstenaars gaat, zwaar wegen in de keuze voor subsidieverlening en voor de hoogte van de bijdrage aan een instelling.
3. Beloon organisatievormen die de maker centraal stellen en veel impact hebben op de ontwikkeling en bestaanszekerheid van makers.
4. Beloon grotere organisaties (*fair chain*) die op een gelijkwaardige manier met kleinere samenwerken - met vertrouwen en autonomie voor de uitvoerende / maker.